

Sygn. akt I C 1058/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Jasiński

Protokolant: Joanna Czyżewska

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2019 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. J. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz K. J. (1) kwotę 8 696,60 zł (osiem tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 7 330,22 zł (siedem tysięcy trzysta trzydzieści złotych dwadzieścia dwa grosze) od 12 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- 382,38 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote trzydzieści osiem groszy) od 12 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- 984 zł (dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote) od 30 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. koszty procesu stosunkowo rozdziela pomiędzy stronami, przy ustaleniu, że powódka wygrała proces w 87% (osiemdziesięciu siedmiu procentach), a pozwana w 13% (trzynastu procentach), pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt I C 1058/17

UZASADNIENIE

Pozwem z 11 sierpnia 2017 r. powódka K. J. (1) domagała się zasądzenia od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 10023,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że 12 października 2016 r. w G. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został należący do niej samochód marki N. (...) nr rej. (...). Sprawca kolizji ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkodę wyrządzoną przez ich ruch w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

Na skutek zgłoszenia szkody, pozwany uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i wypłacił powódce odszkodowanie w wysokości 8 433,95 zł. Zadaniem powódki, jest ono jednak znacznie zaniżone, bowiem koszt naprawy pojazdu po kolizji wynosił 16 954,06 zł.

Na kwotę dochodzoną pozwem składały się: 8 520,11 zł tytułem różnicy pomiędzy kosztami naprawy według kalkulacji powódki i wypłaconego odszkodowania, 519,50 zł tytułem skapitalizowanych odsetek oraz 984 zł tytułem kosztów postępowania likwidacyjnego.

W odpowiedzi na pozew, pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Powód przyznał, że ponosi odpowiedzialność cywilną za skutki wypadku komunikacyjnego oraz wypłacił powódce należne odszkodowanie. W toku postępowania likwidacyjnego ustalił wysokość szkody całkowitej na 8500 zł i wypłacił odszkodowanie w wysokości 8 433,95 zł, zatem wyrównał powódce szkodę powstałą w wyniku wypadku komunikacyjnego.

Pozwany zarzucił, że kalkulacja naprawy przedstawiona przez powódkę jest zawyżona.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

12 października 2016 r. w G. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został należący do K. J. (1) samochód marki N. (...) nr rej. (...). Sprawca kolizji ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkodę wyrządzoną przez ich ruch w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

K. J. (1) zgłosiła szkodę zakładowi ubezpieczeń. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyznał i wypłacił K. J. (1) odszkodowanie w wysokości 8 433,95 zł.

okoliczności bezsporne.

Nie zgadzając się z wysokością przyznanego odszkodowania, K. J. (2) zleciła przeprowadzenie postępowanie likwidacyjnego przedsiębiorcy zawodowo trudniącemu się tego rodzaju sprawami. W ramach tej usługi sporządzona została m. in. kalkulacja naprawy pojazdu w programie A.. W kalkulacji koszty naprawy pojazdu określone zostały na 16954,06 zł z VAT.

W związku z powyższym, wystosowane zostało do (...) S.A. wezwanie do zapłaty kwoty 8520,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kosztami postępowania likwidacyjnego, wynoszącymi 984 zł.

dowód: wezwanie do zapłaty – k. 9, kalkulacja naprawy – k. 11, faktura VAT – k. 18.

Technicznie i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu N. (...) po kolizji 12 października 2016 r. wynosiły 15 764,17 zł, zaś jego wartość rynkowa w dacie kolizji wynosiła 23 700 zł.

dowód: opinia biegłego wraz z opinią uzupełniającą – k. 57-86, 115-125.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaferowanych przez strony dowodów, w postaci dokumentów z postępowania likwidacyjnego, których autentyczności i wiarygodności strony nie kwestionowały, nie budziła również wątpliwości Sądu.

Najistotniejszym dowodem w sprawie była jednak opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej P. L.. Opinia została sporządzona przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe. Jest wyczerpująca i odpowiada w pełni na pytanie postawione w tezie dowodowej postanowienia o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego. Wątpliwości i zastrzeżenia do opinii złożone przez stronę pozwaną zostały szczegółowo i wyczerpująco

wyjaśnione przez biegłego w uzupełniającej opinii pisemnej. W szczególności biegły szeroko uzasadnił przyjęcie do naprawy spornego pojazdu części zamiennych nowych, oryginalnych, oznaczonych logo producenta pojazdu (tzw. części O). Biegły dokonał także wyliczenia wartości rynkowej pojazdu w dacie kolizji, co pozwoliło na ustalenie, czy w niniejszej sprawie winna znaleźć zastosowanie konstrukcja tzw. szkody całkowitej, czy też odszkodowanie powinno obejmować celowe koszty naprawy pojazdu.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1, 2 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz, której została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Zasada ta doszczegółowiona została w art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych odnośnie szkód powstałych w wyniku zdarzeń komunikacyjnych, zgodnie, z którym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Zgodnie z argumentacją wyrażoną w tezie i uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. (III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51), którą Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela i przyjmuje za własną – odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Przy czym jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 sierpnia 2003 r., sygn. akt IV CKN 387/01 obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSPiKA 2002, nr 7-8, poz. 103).

Mając na względzie, iż biegły ustalił koszty przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego na kwotę 15 764,17 zł, zaś wartość rynkową pojazdu na kwotę 23700 zł, nie można było uznać za zasadne stanowiska pozwanego, że do likwidacji szkody powinna znaleźć zastosowanie konstrukcja szkody całkowitej. Należne powódce odszkodowanie powinno opiewać na kwotę technicznie i ekonomicznie uzasadnionych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Odejmując zatem od określonych przez biegłego kosztów naprawy pojazdu kwotę dotychczas wypłaconego przez pozwanego odszkodowania, Sąd uznał, że roszczenie odszkodowawcze zasadne jest w wysokości 7 330,22 zł.

Zgodnie z przepisem art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, choćby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Istotne jest, więc ustalenie momentu, w którym dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia. Odnosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, mając na uwadze, iż szkoda została zgłoszona w dniu 13 października 2016 r., przy zastosowaniu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie, początkowym dniem terminu, od którego biegły odsetki był 13 listopada 2016 r. Zgodnie z przepisem art. 482 § 1 k.p.c. od daty wytoczenia powództwa od zaległych odsetek można żądać dalszych odsetek, zatem Sąd zasądził od pozwanego kwotę 382,38 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie od kwoty 7330,22 zł od 13 listopada 2016 r. do 11 sierpnia 2017 r.

Jeżeli chodzi o zwrot kosztu w kwocie 984 zł za sporządzenie kalkulacji naprawy, zlecenie sporządzenia przedmiotowego kosztorysu – mając na względzie postawę pozwanego, który, w prowadzonym przez siebie postępowaniu likwidacyjnym, nie uznał roszczenia co do wysokości, uwzględniając jednak również brak po stronie powodowej fachowej wiedzy niezbędnej do samodzielnego podjęcia tego rodzaju czynności (pозwany nie tylko nie

wykazał, ale nawet nie twierdził, by powódka wiedzą taką dysponowała) – było niezbędne celem ustalenia choćby przybliżonej wysokości przysługującego powódce roszczenia. Ma to szczególnie istotne znaczenie z uwagi na treść art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c., który jako wymóg formalny pozwu wskazuje dokładne określenie roszczenia.

Odsetki od kwoty stanowiącej koszt sporządzenia opinii prywatnej zasądzono – zgodnie z żądaniem pozwu – od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej tj. od dnia 30 stycznia 2017 r.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., stosunkowo rozdzielając je pomiędzy stronami, przy założeniu, że powódka wygrała proces w 87%, a pozwana w 13%. Z uwagi na to, że w dacie orzekania część kosztów sądowych nie została w sprawie ustalona (wynagrodzenie biegłego za sporządzenie uzupełniającej opinii), stosownie do przepisu art. 108 § k.p.c., Sąd pozostawił ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

(...)

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)